

REPERTORIUL NEGUSTORILOR DIN ORAȘUL TÎRGOVIȘTE ÎN SECOLUL AL XVII-LEA

Luminița Oproiu
Dr. Mihai Oproiu,

Ocupînd un rol important în viața economică, socială și politică a Tîrgoviștei, în cursul secolului al XVII-lea negustorii tîrgovișteni au fost des amintiți de documente ca unii ce erau proprietari de prăvălii și pivnițe, și martori în multe ocazii.

În tot secolul sînt menționați aproximativ o sută de negustori, unii prezenți de mai multe ori în documente, analiza acestora permițînd urmărirea evoluției comerțului și a diversificării lui. Amintiți sub termenul de „cupeț“ sau de „negustor“, documentele specifică foarte rar și felul negustoriei.

Analizînd cu atenție documentele cunoscute, se observă cu ușurință că, în primele trei decenii, numărul negustorilor a fost cel mai ridicat, cunoscîndu-se peste 50 de negustori, ceea ce ne îndreptățește să credem că aceștia aveau asigurate condiții prielnice pentru a-și desfășura profesia.

Este interesant de menționat faptul că unii din ei pot fi urmăriți o îndelungată perioadă de timp. Astfel Fota și Cîrstea, negustori amintiți între 1614—1655, nu constituie cazuri singulare, dovedind o activitate intensă, bucurîndu-se de bune condiții pentru desfășurarea profesiunii. Coman este prezent în documente între 1623—1635, iar Ghinea se întîlnește între 1631—1639. Interesant este și faptul că fiul lui Ghinea, Anghel snă Ghine cupeț a continuat activitatea tatălui său, fapt ce nu este singular și dovedește continuitatea profesiunii și în acest domeniu.

Între 1624—1660, Ilie neguțătorul apare menționat de 5 ori și tot așa și Manul cupeț, întîlnit între 1643—1660. Parasco neguțătorul, Panait cupețul și Stanciul băcanul au fost nume bine cunoscute tîrgoviștenilor în perioada 1635—1650.

După 1630, se poate sesiza cu ușurință faptul că numărul negustorilor a continuat să fie menținut la un nivel ridicat. Astfel, în cursul deceniului al IV-lea, se întîlnesc peste 25 de nume de negustori care au o activitate intensă de vînzări și cumpărări.

Ceea ce surprinde este faptul că în deceniul următor (1641—1650), cînd orașul Tîrgoviște a redevenit principala reședință domnească, numărul negustorilor a fost în continuă scădere, fiind amintiți în documente doar un număr de 10 negustori.

Moment semnificativ pentru marea amploare pe care a cunoscut-o orașul, se observă cu ușurință cum activitatea desfășurată de negustorii

din oraș a fost prosperă, aceștia avînd însemnate posibilități ce le-au permis să cumpere întinse ocine. Tocmai în această perioadă, mai mult ca înainte, Panait cupețul cumpăra ocine la Cucuteni și Vilcana, iar Avram neguțătorul cumpăra ocine la Brănești. Același lucru l-a făcut peste cîțiva ani și Proca cupeț, negustor binecunoscut și cu renume datorită faptului că era și starostele negustorilor.

Considerăm că numărul relativ mic de negustori menționați de documente în deceniul al V-lea nu trebuie să surpindă, ci ne obligă să considerăm că tocmai datorită unei deosebite prosperități, vînzările prăvăliilor și pivnițelor sînt foarte puține, ele fiind în mod permanent aducătoare de considerabile venituri.

În perioada următoare, negustorii au continuat să ocupe un loc preponderent în rîndul locuitorilor, mulți reușind să-și sporească averile, în perioada tulbure ce a urmat anului 1660.

Pătrașcu cupeț își puna „o sabie zălog“, iar diaconul Ilie era luat „cu strînsoarea și neavînd... ce face/au luat bani de la neguțător cu dobîndă“.

Pentru a imprumuta pe Negoită Văcărescu, Tudoran clucerul imprumutase bani „de la Bălan neguțătoriu“. Alături de aceștia, jupan Iane, Lupul zaraful, Mihul neguțătoriu, Calotă cupeț și alții au făcut afaceri frumoase.

Sima cupețul a reușit să cumpere mai mulți stînjeni de moșie în Tabăra și Podul Taberei, în apropierea Tîrgoviștei. Dintre toți negustorii, Proca cupeț a reușit să-și rotunjească cel mai mult averea în această perioadă continuînd să cumpere moșii în Brănești, sporindu-și și averea cu noi terenuri.

Între 1690—1700 numărul negustorilor menționați de documente a fost ridicat, fiind întilniți peste 25. Din păcate nu ne putem da seama de împărțirea acestora, majoritatea continuînd să fie numiți cupeți sau negustori. Afaceri rentabile au făcut în această perioadă Dumitru brașoveanu. Sima cupeț, Anastasie negustorul, Ștefan negustorul, Gheorghe cupeț. Stana negustoriul, cu toții obținînd însemnate profituri.

Printre marii negustori ai orașului se număra și Constantin Brîncoveanu care cumpăruse „prăvălii și locuri de prăvălii și cu ulicioară“. Numărul negustorilor tîrgovișteni a fost mult mai mare.

În această perioadă se observă și organizarea negustorilor. Din păcate știrile sînt puține referitoare la această organizare.

Negustorii cunoscuți din documente sînt prezenți în ordine alfabetică :

Anastasie negustorul — menționat la 8 august 1698/cînd vindea o casă lui Gheorghită snă Gligore Cornescu. (G. Potra, Tezaur, p. 528).

Cred că la același personaj se referă și documnetul din 20 aprilie 1696, chiar dacă este transcris sub numele de „Năstasie negustorul“. (G. Potra, op. cit., p. 489-499).

Anastasie avea un frate pe nume Gheorghe și el tot „cupeț“. (G. Potra, op. cit., p. 481). Pentru prima dată/apare menționat ca martor la 21 septembrie 1692. (G. Potra, op. cit., p. 471).

Se pare că își desfășura activitatea în mahalaua bisericii Sfîntul Nicolae Andronești.

Andrei mătăsarul — menționat la 10 mai 1652, vindea mănăstirii Cîmpulung „casele cu pivnița și cu grădina carele^vsituate lângă biserica... cu... hramul Sfetei Nicolae“. Acest lucru îl făcea pentru că „se împrumutase de ughi 100“, dar nu putea să-i plătească. (Arh. St. Buc., ms. 204, f. 453 v).

Andruța cupeț — apare menționat pentru prima dată la 20 martie 1639 printre martori. (G. Potra, op. cit., p. 198).

Avram „neguțătoriu... de la oraș“, este menționat în 1630. (N. Iorga, Studii și doc., II, p. 227).

Bălan „neguțătoriu pre ciară“, apare menționat la 30 ianuarie 1667. (St. Greceanu, Genealogii..., I, p. 33).

Calotă cupeț vindea la 7 iunie 1677 „un loc de prăvălie aici în Tîrgoviște, la Ulița cea Mare“. Era cumnat cu Cîrstea neguțătorul Bogdaproste. (G. Potra, op. cit., p. 407-408).

Cernică vel armaș — cumpăra la 1701 o pivniță de piatră de la Crăciun ginerele lui Vintilă logofătul. (Arh. St. Buc., ms. 127, f. 399 v-400).

Cîrstea neguțătorul Bogdaproste cumpăra la 27 iunie 1677 un „loc de prăvălie aici în Tîrgoviște la Ulița cea Mare“. (G. Potra, op. cit., p. 407-408). Pare să fie același personaj care este menționat la 8 octombrie 1692, cînd este numit „Cîrstea, feciorul lui Ianachie Gheba“, cînd vindea „un loc de casă în Tîrgoviște cu pivniță de piatră și cu loc de două prăvălii“. Cîrstea neguțătoriu era amintit și la 12 aprilie 1703, cînd vindea ocine în Podul Taberei. (G. Potra, op. cit., p. 555-556).

Cîrstea neguțătoriu reprezintă un alt „cupeț“ cu același nume. Menționat prima dată la 10 ianuarie 1623, cînd apare menționat printre martori (D.I.R., seria B, Țara Românească, sec. XVII, IV, p. 210—211), pare să fie același personaj cu cel amintit la 1 noiembrie 1656. (G. Potra, op. cit., p. 305-306), la 16 aprilie 1657 cînd cumpăra niște case și la 10 decembrie 1660, cînd vindea partea sa de moșie din Brănești.

Coman — negustor menționat la 6 septembrie 1623 ca martor. (D.I.R., seria B. Țara Românească, sec. XVII, IV, p. 175-176). Era frate cu Dumitru, împărțindu-și averea la 3 mai 1635 și cînd îi revenea „o prăvălie în oraș în Tîrgoviște“ (G. Potra, op. cit., p. 170-171).

Defte cupeț — apare menționat printre martori la 3 februarie 1644. (Arh. St. Buc., Episcopia Argeșului, XLIX/7). Era probabil același cu cel amintit la 15 septembrie 1667. (G. Potra, op. cit., p. 361-362).

Dima — era cunoscut ca fiind nepotul Deftei. Acesta, la 28 iunie 1696 vindea lui Pascale un loc de prăvălie. (G. Potra, op. cit., p. 503-506)

Dima cupeț — menționat la 14 mai 1644, cînd i se întărește o stăpînire, nu poate fi același personaj cu cel amintit la sfîrșitul secolului. (Arh. St. Buc., Mitropolia Țării Românești, CCLII/10).

Dumitru — împărțea la 3 mai 1635 averea pe din două cu fratele său Coman, primind o prăvălie. (G. Potra, op. cit., p. 170-171). Era amintit printre martori la 29 iunie 1636. (Arh. ist., a României, vol. I, p. 15-16).

Dumitru pivnicer — cumpărase înainte de 10 septembrie 1626 prăvălii de la Spinciul situate „lîngă celelalte prăvălii“ (D.H.R., vol. 21, p. 270-271).

Dumitru brașoveanu — menționat la 30 mai 1689, printre alți martori. (G. Potra, op. cit., p. 454-455).

Dumitru — feciorul lui „Iane vătaf dă negustori“ vinde „patru prăvălii și cu pivnița lor în oraș în Tîrgoviște la porta domnească din jos, pã ulița cea mare“. (Arh. St. Buc., ms. 127, f. 404 v-405).

Dușca neguțătoriu — apare menționat printre mratori la 23 aprilie 1630 și la 1 mai 1631. (N. Iorga, St. și doc., II. p. 227, D.R.H., vol. 23. p. 376).

Fota cel Mare tirgovișteanul — cumpăra la 21 aprilie 1621 „prăvălie dă lingă ulicioară cu locul cit se va alege“ pentru „7000 dă bani“, precum și „partea... din pimniță jumătate din groapă, însă rîndul din sus dăspre ferestri și disupra loc dă o prvălie și dă într-altă prăvălie. jos alătura cu cea prăvălie ce i-am vîndut mai nainte“. (D.H.R., vol. 21, p. 378-379). La 18 iulie 1628 se afla la judecată în fața județului și pîrgarilor din București „pentru niște locure de casă cu prăvălii de aicea de în oraș de în București. (D.H.R., vol. 22, p. 286). Sub numele de „Fota cupe“ apare menționat ca martor și la 10 decembrie 1660. (G. Potra, op. cit., p. 322-323). La 20 martie 1655 Fota vînduse o „prăvălie la Tîrgoviște lui Udriște Năsturel“.

Gheorghe Ergopol din Tîrgoviște, negustor din Tîrgoviște a lăsat moștenire fiilor săi mai multe prăvălii pentru băcănie și locul sarafilor. (D.I.R., seria B, Țara Românească, II, p. 267).

Gheorghe — neguțătorul, fiul lui Gheorghe Ergopol cerea al 10 iunie 1613 „să ție o pivniță. pivnița cea mică de îndărăt după cea pivniță mai mare“. (D.I.R., seria B, sec. XVII, II, p. 206). La 16 aprilie împreună cu fratele său Moga vindea partea ce le revenea din moștenirea părintească. (D.I.R., seria B, sec. XII, II, p. 267).

Gheorghe cupeșul apare menționat și la 22 martie 1678. (Arh. St. Buc., ms. 720, p. 520-521). Era frate cu Nastasie sau Anastasie cupeș. Vinde lui Constantin Brîncoveanu „o pimniță aicea în Tîrgoviște și dăsupra pimniței loc dă doao prăvălie și alătura loc dă o prăvălie și cu ulicioară și cu curtea și cu grădina în lung den Ulița cea Mare pân în Ulița Buzeștilor“. (G. Potra, op. cit., p. 481-482).

Ghinea Mustachi — „negustorul din orașul Tîrgoviștei“ apărea menționat ca martor încă de la 7 ianuarie 1617. (D.I.R., seria B, sec. XVII, p. 81-82) pentru ca apoi să-l întilnim vînzînd ocine la Virliți „pentru 10.600 aspri“, (D.I.R., seria B, sec. XVII, p. 324-325). La fel, tot martor e amintit la 16 ianuarie 1623. (D.I.R., seria B, sec. XVII, p. 215-216). El trebuie să fie același cu Ghinea negustorul care, la 7 ianuarie 1617 cumpăra ocine în Breaza, Gurguiati, Filipești. (D.I.R., seria B, sec. XVII, p. 81-82). Este posibil ca Ghinea neguțătoriu menționat printre martori începînd cu anul 1630 pînă în 1652 să fie același (N. Iorga, St. și doc., II, p. 227 ; D.R.H., seria B, Țara Românească, vol. XXIII, p. 376 ; G. Potra, op. cit., p. 198, 259, 260-261, 278 și Arh. St. Buc., ms. 127, f. 120 și Mănăstirea Glavacioc, XXXIV/31).

Ghinea starostea era amintit la 18 aprilie 1700 cu ocazia vînzării a unei pivnițe de piatră făcută de ginerele său Andrei. Casa fusese a lui Ilie starostea, fratele lui Ghinea. (G. Potra, op. cit., p. 545-547).

Ghione — ginerele „Savii de în Tîrgoviște“ apare menționat printre martori alături de Ghinea Mustachi. (D.I.R., seria B, sec. XVII, XVII, p. 215—216). Trebuie să fie același cu Ghinea neguțătorul de la Tîrgoviște, ce vindea două locuri de prăvălii în București. (D.I.R. seria B, sec. XVII, p. 447-448).

Ghiorma cupeț — este amintit la 24 iunie 1639 printre martori. (G. Potra, op. cit., p. 200-201).

Ianăș cupeț — apare ca martor la 29 iunie 1636. (Arh. ist. a României, I, p. 15-16).

Iane vâtaf dă negustori — este amintit în 1708 cu ocazia vânzării efectuată de feciorul său Dumitru către căpitanul Velizarie a „patru prăvălii cu pivnița lor în oraș în Tîrgoviște la poarta domnească din jos pã ulița cea mare“. (Arh. St. Buc., ms. 127, f. 404 v -405).

Iane Ganata — ginerele lui Tatomir cumpăra la 10 iunie 1613 un loc de casă cu trei pivnițe de piatră și cu două prăvălii, cumpărate de la Mogă fratele lui Tatomir. Peste cîțiva ani, la 9 martie 1619 era amintit ca martor. (D.I.R., seria B, sec. XVII, p. 328, 206). Era căsătorit cu Roxandra, fata Neacșăi (D.I.R., seria B, sec. XVII, p. 206).

Ion Coțovlahul ot Tîrgoviște apare menționat printre martori la 16 aprilie 1614 „4 prăvălii la Tîrgoviște pentru băcămi și cu locul care se cheamă al sarafilor tot“... ce aparținuse lui Gheorghe Ergopol pîrcălabul, dînd suma de 10.000 aspri. (D.I.R., seria B, sec. XVII, p. 267).

Iane neguțătorul — menționat printre martori la 7 decembrie 1632 precum și la 20 martie 1639 cumpăra de la Calin postelnicul ocine în dealul Sătenilor. (N. Iorga, St. și doc., II, p. 227 ; G. Potra, op. cit., p. 198 și Arh. St. Buc., ms. 134, f. 187).

Iane Iatrol — la 1 mai 1631 i se întărea acestui negustor „ocină, vie, livezi, case cu pivniță la vie pe care le ținuse Călin Tabără. Apare menționat și după moarte la 12 aprilie 1688/cînd nepotul său, Mihul cojocar vindea „casa cu pivnița, deasupra pivniții loc de doao prăvălii și alătura loc de o prăvălie și cu ulicioară“ (G. Potra, op. cit., p. 444-445).

Iane Papichi — „negustor din Tîrgoviște, apare menționat printre martori. (D.H.R., seria B, sec. XVII, vol. 22, p. 109, 112).

Iani păharnic snă Procov ot Tîrgoviște — vindea la 20 februarie 1651 „jumătate dă pivniță cu 2 prăvălii, care prăvălii și pimniță o fost cumpărate dă moșu-meu Fota dă la popa Mihaleo“. (G. Potra op. cit., p. 267).

Ilie negustorul — fiul lui Dragotă apare menționat printre martori de mai multe ori în cursul anului 1624. (D.I.R., seria B, sec. XVII, p. 458-460, 455-456, 432-433, 383-384). Se cunoaște că la 27 august 1660 un Ilie negustor cumpăra „un loc de casă... cu curte împrejur, în oraș în Tîrgoviște. Care loc iaste înaintea porții cei mari ale prăvăliilor unde au fost așezînd Dobra rachineasa“. (G. Potra, op. cit., p. 319-321).

Ilie Starostea — frate cu Ghinea starostea apare menționat la 18 aprilie 1700 ca unul ce stăpînise pivniță și case la Ulița Mare. (G. Potra, op. cit., p. 545-547).

Iorga starostea menționat ca martor la 10 decembrie 1660/cînd „fost-au mulți negustori mărturie“. (G. Potra, op. cit., p. 3221323).

Ivan negustor — apare menționat ca martor în Tîrgoviște în docu-

mentele din 9 iulie 1622. (D.I.R., seria B, sec. XVII, vol. IV, p. 175-176).

Iorga Corbea cupeț — menționat ca martor la 30 august 1659. (I. C. Filitti, Arhiva Cantacuzino, p. 221).

Jipa sau Jăpa neguțitor apare menționat printre martori în cursul anului 1614. (D.I.R., seria B, sec. XVII, p. 246-247, 258).

Lupul zaraful — apare menționat ca martor la 9 iulie 1671.

Manta zaraful snă Jane neguțatoriul ot București vinde lui Pascale o pivniță de piatră situată dinaintea bisericii sfântul Nicolae. (Arh. St. Buc., ms. 449, f. 537). La 23 august 1692 apare menționat printre martori. (G. Potra, op. cit., p. 469-470). Pare să fie același cu Mantacupeț amintit la 2 iulie 1667. (G. Potra, op. cit., p. 361).

Manul cupețul este menționat printre martori între 1643—1660. (St. Greceanu, op. cit., I, p. 295 și G. Potra, op. cit., p.322-323).

Manole cupeț — este întilnit menționat în documente printre martori între 1639—1653. (G. Potra, op. cit., p. 281-282).

Marica, fata lui Pană postelnic vindea lui Constantin Brîncoveanu în 1695 un loc de casă și cu loc de patru prăvălii“. (G. Potra, op. cit., p. 483-485).

Mihalco — vindea la 21 aprilie 1627 „o prăvălie dă lângă ulicioară“. (D.H.R., seria B, sec. XVII, vol. 21, p. 378-379).

Mihalache — negustor țirgoviștean ai căror fii vindeau în 1616 cinci prăvălii cu pivnițe de piatră pentru 50.000 de aspri marelui vistier Necula. (D.I.R., seria B, sec. XVII, III, p. 36-37).

Miho negustorul apare menționat printre martori în cursul celui de al III-lea deceniu și la începutul celui următor. I se spune și Mihul. (N. Iorga, St. și doc., II, p. 227-228 ; D.R.H., vol. 21, p. 299, vol. 23, p. 376).

Miho Caravida — este negustor țirgoviștean, menționat ca martor la 7 ianuarie 1617. (D.I.R., seria B, sec. XVII, p. 81-82).

Mihul neguțatoriul — feciorul lui Ivan Pîrbul țirgovișteanul vinde lui Stroie șătrar moșie în Bira la 29 ianuarie 1677. (G. Potra, op. cit., p. 404-405).

Moga — fratele lui Tatomir vindea în 1613 un loc de casă cu trei pivnițe și cu două prăvălii lui Iane Ganata pentru 6000 de aspri. (D.I.R., seria B, sec. XVII, p. 206).

Nica neguțatoriul — este menționat printre martori între deceniile al II-lea și al IV-lea. Are un frate în persoana lui Proca care ar putea fi viitorul staroste al negustorilor. (D.I.R., seria B, sec. XVII, p. 209-210; G. Potra, op. cit., p. 200-201 și Arh. istorică a României, I, p. 15-16).

Neagoe negustorul — este menționat ca martor la 20 februarie 1614. (D.I.R., seria B, sec. XVII, vol. II, p. 251).

Necula mare vistier — deși mare boier în 1616, Radu Mihnea îi întărește „niște prăvălii în orașul domniei mele, în Țirgoviște, însă cinci prăvălii cu pivnițe de piatră și cu loc cit se va alege“. (D.I.R. seria B, sec. XVII, p. 36-37).

Năstasie neguțatoriu — vezi Anastasie.

Nedelco Frecea cupeț ot Țirgoviște, menționat ca martor în 1665—1666. (G. Porta, op. cit., p. 343—344, 354).

Papa Cirstea neguțatoriul — al cărui fiu Mane era menționat

printre martori în al doilea deceniu, (D.I.R., seria B, sec. XVII, p. 209-210).

Panait cupețul ot Tîrgoviște — în tot cursul deceniului al IV-lea îl întîlnim cumpărînd ocine la Coțăiani și Cucuteni. (D.R.H., seria B, sec. XVII, vol. 23, p. 647 ; G. Potra, op. cit., p. 205).

Pană cupeț — menționat ca martor la 30 august 1659. (I.C. Filitti, Arhiva Cantacuzino, p. 221 ; G. Potra, op. cit., p. 322—323).

Parasco neguțătorul — apare ca martor în deceniul al IV-lea al secolului, la 29 iunie 1636. (Arh. ist. a Rom., vol. I, p. 15—16).

Pătrașco cupet — menționat ca martor la 5 iunie 1661. (G. Potra, op. cit., p. 325—326).

Păun cupeț — menționat ca martor la 30 august 1659. (I.C. Filitti, Arh. Cantacuzino, p. 221).

Proca neguțătorul — devenit staroste, biv starostea sau porist starostea este amintit în tot cursul celei de a doua jumătăți a secolului. Îl întîlnim stăpînind mai multe proprietăți în Brănești și în Tîrgoviște. La 1708 îl întîlnim sub numele de călugărul Partenie, cînd/ fiind dator 1000 de taleri/punea zalog „casele... și cu pimnița de piatră de aicea din Tîrgoviște și viile“ din dealul Viforîtei și din Brănești. (G. Potra, op. cit., p. 200—201, 319, 322—323, 462—463, 461—462, 440, 526 ; Arh. St. Buc., ms. 134, f. 368—369).

Radu luminărarul — a încercat să cumpere la 16 aprilie 1614 cele patru prăvălii și locul sarafilor. D.I.R., seria B, sec. XVII, p. 267).

Radul cupeț ot Tîrgoviște — apare menționat printre martori la 8 noiembrie 1701, ceea ce înseamnă că își desfășura activitatea dintr-o perioadă anterioară. (G. Potra, op. cit. p. 549—550).

Radul snă Radul Sufariul din Tîrgoviște — vindea la 22 aprilie 1697 „o pimniță de piatră în Ulița cea Mare“. (G. Potra, op. cit. p. 518—519).

Riza băcanul

Scarlat — vinde vornicului Pascale un „loc de prăvălie ce am aici în Tîrgoviște la Ulița cea Mare“. (G. Potra, op. cit., p. 548).

Sima cupeț — căsătorit cu Sofiica, fata lui Gheorghe logofăt primește la 15 iunie 1681 ca zestre moșie la Tabăra pe care o sporește prin noi cumpărări. (G. Potra, op. cit., p. 422—423, 428—429). Nu știm motivele care l-au determinat să se călugărească, dar la 4 noiembrie se numea Serafim după cinul monahal vînzînd moșia sa de la Tabăra mănăstirii Nucet. (G. Potra, op. cit., p. 529—530 ; Arh. St. Buc., ms. 449, f. 633).

Spinciul — negustor, devenit apoi monah vindea în 1626 două prăvălii lui Hrizea mare vistier. (D.H.R., seria B, sec. XVII, p. 270—722).

Stama negustoriul — ginerele lui Cîrstea Bogdaproste vindea la 20 ianuarie 1692 un loc de prăvălie lui Pascale. (G. Potra, op. cit. p. 463).

Stanciul Pustiul — menționat și sub numele de „cupeț“ apare menționat ca martor în deceniul al III-lea. (G. Potra, op. cit., p. 455—456).

Stan negustor — menționat printre martori în deceniul al II-lea și al III-lea vindea ocină în Răzvad. Era frate cu Proda, care în altă parte e numit Proca. (D.I.R., seria B, sec. XVII, III, p. 519—520, IV, p. 302, 309—320).

Statie snă Tudor cupeț — menționat la 28 iunie 1696 cu ocazia unor vânzări. Era „nepotul Ghinătoaei cei bătrîne, care loc este alătura cu locu Brinzei, pre lângă Ulița cea Mare“. (G. Potra, op. cit. p. 503—505).

Stanciul băcanul — numit și „cupeț“, apare menționat între 1628 și 1654. La 5 iulie 1654 vindea o grădină cu vie. (Arh. St. Buc., ms. 127, f. 398v—399).

Stoicăi neguțatoriul din Tirgoviște cumpăra o seliște în Săcuieni cu opt locuri în cîmp pentru 4700 bani. (D.I.R., seria B, sec. XVII, p. 493).

Ștefan cupețul ot Tirgoviște — vindea la 10 mai 1650 „o grădină preste riu cu vie, cu pomi, cu tot locul cit iaste ingrădit pentru 27 ughi pol“. (G. Potra, op. cit., p. 266).

Ștefan neguțatoriul — la 20 aprilie 1696 era amintit cu ocazia unor vânzări. (G. Potra, op. cit. p. 498—499).

Tudor sin Ianiu — vindea lui Ilie la 1 iunie 1658 „partea sa de prăvălie, care prăvălie o au fost eu cumpărat de la dînșii jumătate de prăvălie și partea ce mi-au rămas de la unghiul nostru Dumîtru in oraș, în Tirgoviște, între prăvălia mea și între pînîțile alee ce am vîndut noi moșului Iorgăi care au fost mai denainte vreme ale Tinciului pentru 50 ughi. (G. Potra. op. cit., p. 313—314). În 1660 vindea locul de prăvălie cu pivnița den Tinrgovite, cumpărat de tatăl său. (G. Potra, op. cit. p. 317—318).

Tudor cupeț — amintit cu ocazia vânzării făcută de fiul său Statie la 28 iunie 1696. (G. Potra, op. cit., p. 503—505).

Tipa negustor — menționat ca martor la 7 ianuarie 1617. (D.I.R., seria B, sec. XVII, vol. III, p. 81—82).

Vasile cupeț — apare ca martor la 1700.